

Pravda o duze

Bokomara

A **D** **E**
1. To, že jste zvědaví tak tuze,
D **A** **E**
dnes čistého vám naliji,
F#mi **Hmi** **E**
jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
D **E** **A**
no, a já ke své Marii.
A **G** **D** **A**
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G **D** **E** **A**
díky ti, Marie, díky za ten pohled.

2. Marie vzala si sklenku mléka
a na tři doušky ho vypila,
pak na louce se z trička svlékla
a přivábila motýla.

R:

3. Motýl jí used' na rameno
a potom slétl ještě níž,
Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
ty už mě zase pokoušíš.

R:

4. Pak rozplakal se marnou touhou
a stvořil duhu ze svých slz,
je barevná jak motýl s loukou
a oblá jako její prs.

A **G** **D** **A**
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G **D** **E**
díky ti, Marie, díky,
A **G** **D** **A**
já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G **D** **E** **A**
díky ti, Marie, díky, za ten pohled.